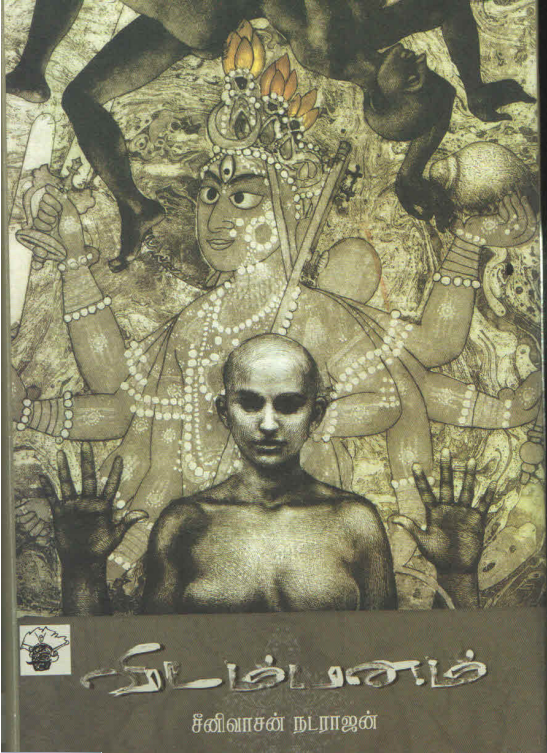

Written by -தவேகாந்தன் -

Friday, 30 June 2017 11:05 - Last Updated Friday, 30 June 2017 11:13

2016 ஆகஸ்டில் காலச்சுவடு பதிப்பக வளெியீடாக வளெிவந்திருக்கும் இந்த நூல்பற்றி எழுதவண்டுமென்று எந்த எண்ணமும் தோன்றியிருக்கவில்லை, இதை வாசிக்க ஆரம்பித்தபொழுதில். அது பழக்கமும் இல்லை. வாசித்து முடிந்த பிறகு எழுத மனம்

சீனிவாசன் நடராசனின் 'விடம்பனம்' தை இரண்டரதை தடவையாக வாசித்த பிறகு இன்றகைக்கு எழுத மனம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஓரூமுறை வாசித்து மடிவதை துவிட்டு நான்கைந்து நாட்கள் கழிய பத்தகத்தை தொடர முயன்றபோது முடியாமல் போனது. பக்கங்களையின்னோக்கி நகர்த்தியபோதும் தொடர்புபிடிக்க முடியவில்லை. மீண்டும் வாசித்தேன். வாசிப்பில் அலுப்பைத் தோன்றவில்லை. புதியதான தோற்றம். அது மீண்டும் மீண்டும் தன் ரகசியங்களகைக் கட்டவிழ்த்துக்கொண்டே இருந்தது. சுகம் எச்சமாய் வந்தது. அதுவே இப்பிரதியின் அறுதியான பலன். 'விடம்பனம்' துக்கு அடையாளமொன்று தவேதான். அவ்வகையில் இதை நாவலென்று கொள்ள முடியும். இதன் மன்னுரையில் சுகுமாரன் வகைப்டுத்துவதுபோல் picaresque வகையாகவும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். Picaresque வகையினத்தின் பலவறே அம்சங்கள் ஒன்றிரண்டு பண்புகளையே அது இறுக்கமாகப் பற்றிக்கொண்டு சிலெகிறது. பிக்காறெஸ்க் நாவலில் அல்லது உலுத்த வகை நாவலில் தன்னிலகைக் கதைசொல்லும் பண்பை இது எடுத்த எடுப்பிலயே நிராகரித்துவிடுகிறது.

ஊர்மன் மொழியில் 1959இல் வளெிவந்து 1961இல் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பான குந்தர் கிராஸின் The Tin Drum இவ்வகை நாவலுக்கு ஆரம்பகால மன்னுதாரணமென்று சொல்லப்பட்டாலும், அந்த அமலில் 'விடம்பனம்' சிலலவில்லை. ஆனாலும் அந்த வகையினத்தில் தவிர வறில் இதசை சரேக்கவும் முடியாது. பரூம்பாலும் நீண்ட

